

عنوان مقاله:

نقش دین، معنویت و جهاد فی سبیل الله در تربیت انسان تمدنی

محل انتشار:

همایش علمی - پژوهشی فتح الفتوح (۱) با موضوع تعلیم و تربیت تمدنی (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۳

نویسنده:

محمد حسن برزگر

خلاصه مقاله:

در این مقاله سعی شده است تا مفهوم دین - با تکیه بر جنبه ی ایمانی و تمدن، نسبت و رابطه ی این دو با یکدیگر و تبیین نقش دین در تمدن مورد بررسی قرار گیرد. دین، حقیقتی متعالی و مجموعه ای از قوانین و برنامه هاست که هدف آن تکامل و سعادت دنیوی و اخروی بشر است. تمدن نیز بن مایه هایی دارد که اگر این اصول در کنار همدیگر نقش پیدا کنند، تمدن شکل خواهد گرفت. گروهی از بشر در قالب یک اجتماع، حول محور عقلانیت و براساس نیاز گرد هم می آیند و در راستای سعادت خویش، سعی بر طی مدارج ترقی و کمال دارند و هر یک را یکی پس از دیگری می پیمایند. رشد «فرهنگ» تربیت انسانی، خردمندی، اخلاق متعالی، تشکیل حکومت، گسترش علوم، فنون، ادبیات و هنر و بسط عدالت اجتماعی، امنیت و آزادی همگی از عوامل سازنده ی تمدن به شمار می آیند. در مجموع می توان گفت که «ما در تمدن اسلامی و در نظام مقدس جمهوری اسلامی که به سمت آن تمدن حرکت می کند، این را هدف گرفته ایم که دانش را همراه با معنویت پیش ببریم» چرا که زوال تمدن غرب را به عینه مشاهده می کنیم «تمدن ها بعد از آن که به اوجی رسیدند، به خاطر ضعف ها و خلاءها و انحراف های خود رو به انحطاط می روند. ما نشانه ی این انحطاط را امروز در تمدن غربی مشاهده می کنیم و می بینیم که این تمدن، تمدن علم بدون اخلاق، مادیت بدون معنویت و دین و قدرت بدون عدالت است از این رو ادیان آسمانی به ویژه دین اسلام در کلیه ی جهات برنامه هایی ارائه کرده اند و ثمربخش بودن آموزه های دینی در عرصه ی اعتلای تمدن در طول تاریخ تمدنی به ویژه در زمان پیامبر اکرم به اثبات رسیده است. بدون شک نمی توان انکار کرد که ادیان الهی مادر تمدن ها هستند و بزرگ ترین تمدن ها در بستر ظهور ادیان آسمانی رشد نموده اند و اینکه روح و باطن «تمدن» «فرهنگ» و باطن و حقیقت «فرهنگ»، معنویت و گرایش دینی می باشد غیرقابل انکار است. بنابراین دین نه تنها تعارضی با تمدن ندارد، بلکه عامل اساسی در قوام تمدن است

کلمات کلیدی:

دین، تمدن، تربیت انسانی، امنیت و آزادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1235349>

